

MÁGYAR KÜRIR.

Nr. 42.

Indult Bétsből, Kedden, Nóvember' 22-dikén, 1831.

B é t s.

A' Tsászár és Tsászárné Ő Felsegek Nov. 17-kén elhagyván Schönbrunn lakásokat, Bétsbe a' Tsászári Udvarba szerentsésen és kívánt jó egészségben megérkeztek.

Leírhatatlan örvendezéssel fogadták Ő Felsegeket a' városnak minden rendű és rangú lakosai, kik ezereként messzse eleibe mentek a' szeretett Fejedelemnek 's kedves Hitvesének. A' polgári lovas katonaságon kívül, melly a' Máriahülf kapuig kiment a' Felsegek eleibe, a' külső városokon végig a' tanuló ifjúság két rendben állott, a' polgári tisztviselők és papság közöttük felsosztva. Beljebb a' Burgkapuig állottak a' polgári gyalogság sorai 's ezek mellett a' számtalan sokaság, mellynek szüntelen való éljen öröm kiáltásai késérték a' Felseges párt az Udvari palotáig, a' belső és külső városok minden harangainak zúgó hangzásai között.

Alig ért fel Ő Felsege Udvari palotájában lévő lakásába, azonnal dolgozó szobája ablakához méne a' Felseges Tsászárnéval együtt, 's érzékeny megindulással mutatták magokat a' tömött sokaságnak, mellynek tisztelettel 's szívbéli szeretettel telyes és érzékenyítő fogadását tapasztalták. — B' vala a' határtalan háládatosságnak bizonyosága, egy olly Felseges Fejedelem eránt, a' ki, mint Atya, kész minden veszedel-

met kedves hív alattvalóival együtt kiállani.

Ő Ts. K. Felsege méltóztatott Oct. 28-dikán költ Kir. végzése által Branyitskai Báró Jó'sika Sámuel Urat, Ns. Thorda Vármegye Administrátorát, a' Fő Méltóságú Magyar Udvari Cancelláriához fizetés nélkül, számfeletti Udvari Tanátsossá és Referendariussá kegyelmesen kinevezni.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Londoni Ujságok szerint, W a r r e n Admirál alatt az ánglus hajóssereg Oct. 30 kán indult el a' hollandiai partok felé. — A' Courier Nov. 1-ső napján jelenti: Bristolban, W e t h e r e l l Urnak a' Reform-bill esmeretes nagy ellenségének a' városba volt bemenetele nagy zendülésre adott alkalmatosságot. Estvéli 5 óraker, a' Bridewell nevű fogház egészen lerontatott. A' városban lévő kevés számú katonaság 20 óráig volt fegyverben, melly miatt mind magok a' katonák, mind lovaik nagyon elfáradtak. Minden tisztviselők megszaladtak, 's ezen pillantástól fogva a' város a' nép allja közzül néhány dühös embereknek volt a' kezekben. A' város fogháza, a' Püspök palotája és az Uraság háza megrongáltatván, egymás után felgyújtattak. Ezeken kívül kilentz házak, 's külömbféle vám-épületek éget-

tettek le, 's mind ezen irtóztatóságot 30—40, nagyobb részént fiatal fél részeg semmire kellők vitték véghez. Az említettekén kívül még sok házak raboltattak ki, és perzseltettek fel; 's a' mi legkülönösebb dolog, az, hogy 10—15.000 ember tsak öszvedugott kezekkel nézte ezen dúlást. Oct. 31-kén Hétfőn érkezett új sereg; a' mikor a' tisztviselők is kezdtek elő szálingózni. 'S ekkor esett az a' véres ütközet, mellyben 500 embernél több megöletett és sebesítetett. A' kárt 300,000 font Sterlingre (3 millió pengő forintra) betsülik. Mindössze mintegy 40 házak raboltattak ki és rontattak le. A' rablótsoportnak egy része idegen gyűjtőtárból állott. A' f. h. 4-kén költ tudósítások szerint Bristolban, sőt az egész Angliában tsendesség van. A' Király tikos tanátskozás végett Londonbameñt.

Londonban, valami politikai-nemzeti-egyesület elintézésében munkálkodó Társaság Oct. 31-kén tartotta első gyűlését. Burdett Ferentz Ur, mint Elölülő, a' gyűlést megnyitó beszédében elő adta, hogy a' jelen Gyűlés, egy olyan politikai-egyesületet akar felállítani, melly minden igyekezetét és erejét a' Reform-bill keresztül menetelésnek elősegelésére fordítja. Ugyan ő, midőn a' mostani Ministerium dítsérese közben ezen szavakat mondaná: én a' Király jóságában és Gróf Greynk egyenességében tellyes bizodalmat helyheztetem, ezen szavaknak, igen és nem sok ideig való kiáltása miatt, beszédét kéntelen volt félbeszakasztani. Ezután Dr Fox azt mutatta meg; melly lehetetlen a' mostani környúlállások között egy olyan Fő Tisztségnek megállani, melly a' Reform-billnek ellensége. Ollyan feltételeket nem esmerő bizodalmat kell a' mostani Ministeriumban mindennek vetni, hogy ha az a'

Népet megtsálja, az által magát örökös büntetésre teszi méltóvá. Azon első Resolútiók, mellyek a' közép és dolgozó Rend Képvitelését illető Reform-billt előmozdító Egyesület felállítását kívánták, minden ellenvetés nélkül elfogadódtak. — A' Gyűlés Lovett Urnak ezen javallástól való idegenségét „hogy ezen egyesület tagjai a' dolgon „mind addig legkissebbet se tágítsanak, „míg tsak minden fegyvertfogható 21 „esztendő Anglusnak, meg nem engedődik, hogy Képvitelő lehet,“ nagy lármával nyilatkozattá ki. Cleave Ur ezen javallat óltalmazására azt kérdezte: „ugyan nem adnák e' az ellenségnek értésére azt, hogy ha az, az Ujtásban meg nem egyez, rettegjen a' Revolutiótól; — ez a' javallat vissza vettetett; — hanem ezek: 1-ször „hogy az egyesület előjáróinak fele a' dolgozó Classisból álljon, 2-ször hogy a' ki az egyesületnek tagja akar lenni, magát beírassa“ — elfogadódott. Hume Ur a' népet a' Gyűlés végén tsendességre, és a' közönséges rend megháborításának eltávoztatására intette: — nem is volt addig semmi baj, míg a' nép, történetből egy, a' gyűlés mellett elment ollyan kotsit nem látott, mellyen püspöki-tzimer volt. Hanem ekkor irtóztató kiabálás lett: Püspök! Püspök! Le vele! és a' kotsi sárral kegyetlenül bombárdírozott, mind addig, míg Burdett Ur a' Püspököt partfogása alá vévén, a' népnek meg nem mutatta, hogy az a' Norwichi Püspök; ki a' Reform-billnek óltalmazója és annak elfogadása mellett volksolt.

Hunt Ur Nov. 1-ső napján ment be egész pompával Manchesterbe. A' népnek legelső Rende nagy számmal menvén elébe egy mértföldnyire, nagy kiáltások között az késérte be a' Városba. A' tisztességes öltözetű emberek

megvetéssel és éránta való rossz indulatoknak külömbféle jelekkel való nyilatkoztatásával fogadták az említett Hunt Urat; — ki a' piatzra érvén, egy ott készített magas helyen a' néphez intézett beszédét így kezdte: Legelső gondom is az, hogy 5 Eljen kiáltást javasoljak: de nem a' Királyért, nem is a' Királynéért, se nem a' Király részén lévőkéért, se nem a' Püspökökéért, — hanem a' népért. A' beszédnek ilyen módon való kezdése a' halgatók előtt nagy tetszést nyert, kik is a' javallott Eljen kiáltást nagy lármával vitték véghez, — mellyle tsendesedvén Hunt Ur, beszédét a' Ministerek és a' Reform-bill gyalázására fordította, 's ezen utolsóról azt vallotta: hogy ő ugyan abban a' népre nézve legkisebb jót, 's hasznot sem lát. — Urak, hideg szél fúj — így szólta Hunt, — fel teszem tehát a' kalapom; mert ez nekem könnyen megárlhatna; pedig vigyáznom kell magamra, mert a' parlamenti jó orátorokra szükségünk van. — (Helybe hagyó tetszés) — Hunt Ur beszédének végén, O'connel Urat kezdte gyalázni, — hanem a' nép zúgására azon fordítást tett, mondván: hogy ő az O'connel Ur tselekedeit nem olyan nagyon kárhoztatja, a' mint a' nép gondolja, tsak azt tartja, hogy az (O'connel) új hivatalában az Országnak jobban szolgálhatna. —

Manchesterben két politikai Egyesületek vagynak, mellyek a' Ministerek Systemájától mind a' ketten eltávoznak, a' mennyiben, titkos voksolást; közönséges voksoló just, és minden esztendőben Országgyűlést kívánnak, — azonban egy kevés ideig tartó tsendességért a' Reform-bill keresztül menetelét akarják.

Az Examiner nevű Ujság beszél: hogy egy Ur, igen sietős kőműves mnnkát akarván tételni, beszélt egy

Kőműves-mesterrel, a' ki néki ezen választ adta: hogy a' kívánt munka hamarjában meg nem eshetik, mivel a' Legényei az Ország mostani kétséges állapotjában a' napnak egy negyed részét, az az, az ő béreknek 1/4 ét az Ujság olvasásra fordítják.

Frantzia Ország.

Gróf Guilleminotnak, a' M. Kurir 41-dik számú darabjában kiadott beszédjére Generál Sebastiani a' következő jegyzéseket tette: Úraim! mi éppen olyan nagyon igyekezünk ezen Kamara tetszését megérdemleni, mint Gróf Guilleminot. Mikor az Igazgatószék valamelly Követjét vissza hívja, a' constitutióval megegyező jussával él. En azt hiszem, 's talán az Urak is úgy vélekednek, hogy nehéz és néha lehetetlen; bőven magyarázni ki azon okokat, mellyek az Igazgató széknek bizonyos környülállások között vezérül szolgálhatnak. Gróf Guilleminot azt mondta, hogy ő a' dolgok igazi állapotjáról semmit sem tudott, — de tudta, hogy Frantzia Ország Ausztria és Orosz Ország között a' barátság fenn áll, és hogy Követjeik költsönösen meg vagynak hatalmazva. Azt is beszéli Guilleminot Ur, hogy nem voltak Instructiói, — de nem említi azt a' levelet, mellyben néki az adódott tudtára, hogy mi az említett két hatalmosságokkal igazi barátságos egybeköttetésben vagyunk. Azt mondja ugyan Gróf Guilleminot, hogy ő Ausztriából kapta azokat a' leveleket, mellyek ötöt a' had közel létének hívésére indították, — és ezen levelekre küldi nyilatkoztatását a' Portához, 's a' helyett, hogy az Igazgatószéket szándékáról előre tudósította volna, annak tsak akkor ír, mikor már minden véghez ment; — mert Gróf Guil-

Le minotnak ezen tzeljáról szolló levele 4 Aprilisben költ; a' tudva lévö lépést pedig Martius 19-kén tette. Azt mondam, hogy ez a' lépés, nyilatkoztatás volt, a' nyilatkoztatás alatt pedig, a' mint minden tudja, a' Diplomatiában, hivatalos lépést ertünk. Követségi leveleiben Gróf Guilleminot magát így fejezi ki: „a' háború nyilván való, — Frantzia Ország, azon Principiumnak, mellyen az ö dolgainak jelen állapotja alapittatik, elfogadását kívánja, Orosz Ország pedig és Austria úgy látszik, hogy azt megesmerni nem fogják: — minden arra mutat, hogy Anglia ezen hadban neutralis lesz; — a' Portának magára vigyázni felette szükséges.“ Késön tett tudósításának mentségeül azt hozza fel Guilleminot Ur, hogy levelének Németországban leendő felbontásától félt, — de hát nem lett volna e' más mód annak elküldésében? Mi lesz a' dologból? A' Hatalmasságoknak, Párisban lévő Követjei mindnyájan zúgolódnak az említett lépésért, mellyről az Igazgatószék semmit sem tudott. Én sem levelet sem Kurírt nem látván, azzal biztattam őket, hogy a' dolog igaz nem lehet, mivel a' Királynak Konstantinápolyban lévő Követje engem arról tudósított volna. Az alatt a' 4 Aprilisben költ hivatalos tudósítás meg jön, 's a' dolog hebizonyosodik. Mit tudott tenni az Igazgatószék? Meg kellett mutatni, hogy az ö ereje egyenességen fundálódik, 's Követjét vissza hívni. A' Gróf Guilleminot hallgatását semmi esetre sem lehet menteni. — Mert elötte volt a' jegyek által való írás mód, mellyel tudósítást tehetett volna, — és ha a' Kurírnak Németországban keresztül való útazásától félt, elküldhette volna azt a' tengeren. Egyébaránt a' dolog éppen nem volt olyan sürgetös, hogy a' Gróf Instructiót nem kérhetett, 's annak a' dolog véghez vi-

tele elötte való elérkezésére nem várhattott volna. Gen. Sebastiani beszédét azon nyilatkoztatásokkal rekeszti be, hogy ö Gróf Guilleminot oránt különös tisztelettel viseltetik, és hogy az ö visszahívatlata, nem hivatalából való kitétel volt. — Gróf Guilleminot, Gen. Sebastianinak azon állítására, hogy amaz lépését az Igazgatószéknek nem jelentette, így felel: Nagyon tsudálkozom a' Sebastiani Uról tett szemrehányáson, midön én már Februárius 27-kén a' Ministeriumnak ezen szavakkal izentem meg azt, a' mit meg lehet, hogy tselekedhetek. „A' háborúról ismét új hírek szárnyalnak, — ezekre a' Porta nagyon figyelmetes lett. Én azt (Portát) ösztönözöm, hogy seregét szedje jó rendbe, de úgy, hogy az Oroszokat meg ne sértse, a' kik a' Porta lépéseit nagyon szemmel tartják.“ Martius 26-kán pedig ezt írtam: „Bizonyos akadályok miatt nem írhatok. Egy felöl azért, mivel jegyeim régik, 's annál fogva azokat nem használhatom; más felöl azért, mert kétséges lévén a' békekesség fennmaradása, Németországban keresztül Kurírt küldeni nem bátorodom. Ha ezen bizonytalanságban tovább is meg maradok, vagy levelemnek Ausztrián keresztül való útja ezután is el lesz zárva; legközelebb tengeren fogom az Urat hivatalosan tudósítani.“ Azt mondja a' külsö Minister, hogy én az Európa állapotját tudtam, 's esmerem az idegen Hatalmasságokkal való barátságos egybe köttetésünket. Igen is, Uraim! tudtam Európa állapotját, de a' közönséges írásokban lévő, már megavült kitételekből, mellyeknek mindenek keveset hisznek, éppen azért lehettem bizonytalan a' dolgok valóságáról. Azt monda az Ur, hogy Frantzia Ország alkudozik, — de a' mint az akkori Ministeri tanács Elölülője kijelenté a'

Frantzia Ország alkudozása mellett 500,000 főből álló linea seregek, és 2 Millió nemzeti-őrök vagynak. Ellene mondhatatlan igazságú oklevelekből mutatom meg az Uraknak, hogy arra nem én adtam először példát. Hogy lett volna nekem lehetetlen nem hihnem, azt hogy kevés idő múlva háború lesz, midőn a' Bétsi Udvarnál lévő frantzia Követtől ezen hírt veszem: „meg lehet, hogy már akkor, midőn az Ur levelemet veszi, Bétsben nem leszek.“ E' szerént én Török Országot háborúra nem hívám, tsak mint régi jó barátunknak javaslám, hogy legyen készen a' háborúra, melly minden szempillantásban kiüthet. Ezen kívül, hogy az én jegyzésem hivatalos nem volt, a' Konstantinápolyban lévő követek mind közönségesen, sőt az is, a' ki az én lépésemet itt Párisban jól tudta 's azt közönségesé tette, megesmerik. A' külső Minister levelének második példánya helyes volta felől Gróf Guilleminot kételkedik, mivel úgymond, ő a' Minister levelei közzül ezen második példánynak számát egy másik hivatalos levél által kipótolvál látja 's nem találja, hogy valami hézak esett volna a' levelezésben, a' mi arra mutatna, hogy az elébb küldött levelek közzül egy elveszett volna. — Külömben kijelenté, hogy a' Ministernek eránta más dolgokban mutatott barátságos indulatját megesmeri.

A' Ministeri Tanács Elölülője, a' Követek Kamarájának Nov. 7-ki Ülésében az Igazgatóság részéről ezt közli: Az Igazgatóságoknak, a' mint már az October 24-ki Ülésben említődött az a' tzelja, hogy a' Nemzetigárda mozgóvá való tételét az állandó seregek, a' Katonaszedés törvényeiből származó Organizációjára húzza. A' tartalék seregeknek szükséges voltáról senki sem kételkedik. Azoknak egyedül elintézése módjában

nem egyeznek a' vélekedések. Némelyek azt kívánják, hogy az, az állandó sereg mellé, tőle mindazáltal külön tétessék. Mások ismét azt akarják, hogy az a' sereg kebelében legyen. A' Kamarára Nov. 5 ki ülésében az utolsó systemát fogadta el, ugyan a'hoz állott az Igazgatóság is. Ekkor ennek arról kellett gondolkozni, miképpen organisáljon egy más tartalék sereget nevezetesen a' mozgó nemzeti gárdát minél elébb és jobban úgy, hogy azt haszon nélkül ne terhelje. Ezen tzelznak elérésére, a' törvényhozás jelen állapotjához képest, három hónap legalább is szükséges. Melly valósággal sok idő. Hogy tehát a' dolog hamarabb és könnyebben meg eshessék, úgy gondoltuk, hogy a' Nemzeti gárdát illető törvények némelly tzikelyeit kellené módosítani, és tsak ez 's más mód nints, melly által a' Bataillonok könnyen, 's a' mint mi felszámoltuk 35 nap alatt organisáltathatnak. Az által a' kettős tartalék sereg problémája megfejtődik, 's Európának ellenséges tzeljai eránt való minden, ne talán fenn lévő aggódásunknak el kell tünni. 500,000 főből álló állandó katonaság, 300,000 olyan emberek, kiket egy hónap alatt felkészíthetünk, az Országot elég bátorságba helyeztethetik. Meg ezen kívül egy harmadik tartalék sereggel is védelmezhetjük mi magunkat, nevezetesen ama kétmillió nem mozduló Nemzetiörökkel, mellyek közzül egy millió önkéntesek vállalkozhatnak. Illyen környülállások között Frantzia Ország a' maga földjét és politikáját méltán tarthatja függetlennek.

A' Moniteur Nov. 7-kén, Párisban a' Királyi pénzes-gyűjteménynek, éjtszakai meglopottatásáról, így ír: A' múlt éjtszaka lajtorjáján tolvajok mászván fel és törvén be a' Királyi-Rönyvtárba, abból igen sok régi arany pén-

zeket 's több más drágaságokat loptak el. A' tolvajok 3000 arany Medallia-
kat és néhány görög pénzeket loptak el;
amazok a' római Tsászárok idejébőlvaló
(nevezetesen Pompejustól Konstantinusig),
pénzek voltak; egy körül belül 10,000
frankot érő arany edényben. Az ellopott
dolgok 100,000 frankra betsül-
tetnek; melly megbetsülés természetesen
az értzeknek csak belső betsét érdekli,
mert azon pénzek ritkaságokra nézve
megbetsülhetetlenek. Ertésére esvén a'
politziapræfectusnak ez a' vakmerő tse-
lekedet, maga is mindjárt el ment oda;
a' hol a' tolvajság esett, 's annak kör-
nyüállásai tulajdon jelenlétében felírat-
tak. A' rendelt szoros vizsgálásoknak 's
nyomozásoknak, minden azt hiszi, hogy
jó következesek lesz. Minthogy ebben a'
tekintetben, a' világon a' leggazdagabb
gyűjteményben ejtett az említett tolvaj-
ság kipótolhatatlan hézakot, 's minthogy
az, a' Nemzet tulajdonát illeti, kétség
kívül minden polgár kötelességének fog-
ja tartani, mind azon módok megmu-
tatását, mellyek a' Törvényszékeknek,
a' gonosztévők kinyomozására 's az el-
lopott tárgyak megtalálására vezérül
szolgálhatnak.

H o l l a n d i a.

A' Harlemi Courant Nov. 7-
dikén írja: hogy Igazgatószekünk ré-
szeröl, a' Conferentziától ajánlott 24
tziikkelyek dolgában, hivatalos levelek
a' múlt Tsötörtökön küldettek London-
ba. — Azoknak foglalatajáról semmi bi-
zonyos nem tudatik.

Az Igazgatószeket Oct. 29-kén Ge-
neral Chassé tudósítja, hogy a' Bel-
gaktól legközelebb építettett erősségek
közzül némelylek veszedelemmel fenye-
getik a' Fellegvár hátróságát 's annak a'
Skáldissal való öszveköttetését, 's új pa-

rantsolatokat kér, mellyekhez magát il-
lyen környüállások között tarthassa.
Kérésére a' Generalis ezt a' feleletet kap-
ta: hogy mihelyt az erősségek haladó-
építése arra a' pontra jutand, hogy azok
a' felleg várnak valósággal veszedelmére
lehetnének, izenje meg abban a' pillan-
tatban a' belga Commandansnak „hogy
az említett erősségek lerontására 4 órá-
nyi időt enged, és ha az, azoknak szé-
lyelszedéséhez a' kitett idő alatt hozzá
nem fogott, azokat minden további ha-
lasztás és irgalom nélkül ágyúztassa.“
Az ezen tárgyról az Oránia Hertzeg és
Generál Chassé közt folyt levelezés, a'
Londoni Conferentziával közöltetett.

Middelburgból Nov. 6-kán jelentik:
hogy Vlissingenből érkezett legújabb
tudósítások szerént, az anglus hajóse-
reghez, az angliába való viszzatérés
eránt parantsolat érkezett.

A' Hertzógenbúsi vár, az Orániai
Hertzegnek, a' Főhadivezérnek jelen lő-
hadi szállása máig is olyan állapotban
vagyon, mellyben, ha a' szükség kíván-
ja, magát a' legjobb móddal oltalmaz-
hatja. Mellyre nézve körülötte az épü-
letek mind szélyelbontattak, a' fák le-
vágadtattak.

T ö r ö k O r s z á g.

A' világosodásnak és pallérozódás-
nak néhány sugárai Konstantzinápolyba
is eljutottak. A' mi nyilván való, a' Nagy
Urnak azon mostanában költ parantsol-
latjából, melly szerént Blacque Ur,
a' Courier de Smyrnenek eddig
vólt Szerkesztetője elebbeni hivatala foly-
tatására Konstantzinápolyba hívódott 's
ott ad ki egy Uj-ágot Török nyelven.
Ugyan az, más nyelvekre is le fordít-
tatik. Ezen Ujságból a' f. hónaptólkezd-
ve hetenként mindenkor egy darab je-
lenik meg két Osztályban, mellyek köz-

zül az egyikben a' belső Igazgatás dolgait illető hivatalos tudósítások; a' másikkban pedig a' nem hivatalos és külső, és általában mind azon tárgyak bele foglaltatnak, mellyek a' tsinosodásra, Tudományokra, Mesterségekre és Kereskedeésre nézve valami tekintetben újak és interessánsok. Előfizetési ára esztendeig 120 Piaster. A' következő tudósítás már a' nevezett Ujságban adatott ki: Daud Basa Bagdadi Helytartó hivatalát restül s a' keze alá bízott népeket mód nélkül sanyargatván, törvénytelenül viszi; — először levelben szép szóval megintödik, — ennek semmi haszna sem lévén — a' finantz-Minister Sádik Efendi küldődik hozzá, dolgainak megvizsgálása és a' Nagy Ur azon izenetjének értésére való adása végett: hogy ne farsztaná továbbra is hosszútűrését. Noha az éppen most nevezett küldöttségnek, ezen kívül más zélja nem volt; Daud Basa mindazáltal nagyobbakat gyanítván Sádik Efendit Bagdádba lett meg érkezése után mindjárt megöleti. Ekkor fegyvert fog. A' Tsászár, a' megátalkodott gonosztévőnek megfogására és megbüntetésére a' Halebi Helytartót Ali Basát nevezi ki. Ez Kassim Basát 's melő Ebubekir Agát 6000 főből álló tsapattal Bagdádhöz küldi, kik seregét megverik, a' város alá nyomulnak, 's annak feladatátatását kéri. Daud Basának nem lévén mit tenni, tsalárdsághoz nyúl, 's a' városban egy Salih Bei nevű előkelő embert arra vesz, hogy írjon Kassim Basának egy ilyen foglalatú levelet: „Ő (Salih Bei) Daud Basát a' maga házánál tartja fogságban, ennél fogva Kassim Basa bátran 's az Ali Basa elérkezéséig a' város kórmányát által veheti“ Kassim Basa híven a' levél szavainak 100 kíséreléssel a' városba be megy, be száll a' Helytartói palo-

tába, 'smás nap meggyilkoltatik. Daud Basa tsalárdságát tovább folytatja, és a' város lakosinak nevében Ali Basához így ír: „mi (t. i. Város lakosi) Daud Basát fogságra vetettük, Kassim Basát városunkba behoztuk, kintulajdon kísérelői azután kevéssel megölvén, ideig óráig való helytartónká Salih Beittettük, 's ezennel kérijük az Ali Basát, hogy vagy erősítse meg helytartói hivatalában Daud Basát, vagy pedig azt adja által Salih Beinek.“ Ali Basa a' levél vétele után egész táborával Bagdád felé léptet, azt körül veszi, 's Daud Basának izen: „hogy vagy adja meg magát, vagy ha nem, ő a' városrost mindjárt ostromolni fogja.“ De a' mit Ali Basa, a' vérontást, és a' város megrontását akarván eltávoztatni, egész 70 napig nem tselekedett. A' mikor a' lakosok magok kinyitották a' kapukat, ezen szavakkal: A' Kegyelem, a' győzedelmestől adandó alamisna! Ekkor az elmúltakról való elfelejtkezés közönségesse tététt, Daud Basa pedig megfogattatván s' tsászári Főhaditáborba, innen Familiájával együtt Diarbekibe küldetett. A' honnan ismét, a' Nagy Urtól, az Ali Basa közbenjárására nyert kegyelem után, kéntelen lévén eltávoznia, neki fiával együtt Bussa mutatódott ki lakhelyül.

L e n g y e l O r s z á g.

Az ideig való Igazgatószék egy Proklamatióban azt teszi közönségesse: hogy a' Lengyel seregnek Generalja Stryjenski, a' lengyel lovasságnak vezérlése alatt lévő maradványával magát a' Tsászár és Király, kegyelmére bizta.

B é t s.

Béts belső és külső városaiban Sept. 14-kén déltől fogva cholérában:

Nov. 18.-kán délig megbetegedtek 15 en, kigyógyultak 16-an, meghaltak 10 en.

Nov. 19 kén délig meghet. 18-an, kigyógy. 25 en, meghal. 12 en.

Nov. 20-kán délig megbet. 15-en, kigyógy. 13 an, meghalt. 5 en.

Nov. 21-kén délig megbetegedtek 19-en, kigyógyultak 16 an, meghaltak 10-en.

E' szerént Sept. 14 kétől fogva Nov. 21-keig megbetegedtek 3864-en, kigyógyultak 1820, meghaltak 1819-en, orvoslás alatt vagynak még 477-en.

Magyar Ország.

Hivatalos jelentések szerént Jun. 13-kától Nov. 15-keig 89 Törvényhatóságokban terjedt el a' járvány epeveszély, (az eddig megnevezettekhez járult, Szereem Vgye, és Libeth-Bánya Sz. K. város). Ezeknek 5777 helyein megbetegedtek benne 425,834 személyek; kigyógyultak 207,578-an; meghaltak 184,796 an, orvoslás alatt maradtak 33,660-non. Egészen megszűnt eddig 1670 helyen, újra elterjedett 9 helyen.

Pestről Nov. 16 dikán. A' Méltóságos Királyi Táblának egy munkás tagja 's Tábla Bírája Méltos. Visontai Kováts József Úr, a' f. h. 8-kán, 71 esztendőkre terjedt hasznos életét, elgyengülés következtetésében elvégezte.

Pápán Nov. 11-kén 1831.

T. T. Ferdösi Sikos István, kit a' Pápai Ev. Gyülekezet, a' hosszasan melljorságban sinlődő és Martius 11-kén boldogult T. T. Horváth István helyebe

kedvelt Prédikátorának hozott, élete 55-dik évében, meg szűnt élni. Az itteni könnyen hasmenést okozó szokatlan víz neki tsak hamar megártott, mellyhez buzgó fáradozásai közben a' mostani veszélyes időkben két ízbeli meghülésre a' rettentő Cholera is hozzá járult. Mindezek az ő testét elannyira elgyengítették, hogy hanyat földre rohanva meghülne: felilledése és magához térte is tsak addig tartott, míglen mindenekről tzélerányos végrendeletet tehetne. Mint igen ékesen szolló Papot és mint igazán buzgón vigasztaló keresztény tanítót, mindenek közösen meg síratták. Hültetei, minekutánna az utolsó megtiszteltetést T. T. Szakonyi Mátyás, B. Tamási Prédikátor és T. T. Zámolyi József Pápai Ev. Káplán felette elmondának, a' zokogó bus néptől vállra véve, 's az oda rendelt halottas kocsit megvetve, végső nyughelyére vitették.

Egészen a' vallás és keresztényi buzgóság hivatalának szentelt élete kitetszik vagy abból is, hogy a' Kővágóörsi Ev. Ekk. hol hajdan Prédikátor volt egyezer, a' Pápai kedvelt Ekkle'siának pedig négy ezer váltó forintot hagyott. Azonkívül számos és válogatott könyveit is a' Veszprémi Seniorátusnak testálta.

A' pénz folyamat November' 21-kén;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	85 4/5
Az 1820-béli sorsosok,	1757/10
Az 1821-béli hasonlók,	125 3/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji,	47 1/2 for. keltek, mind Conv.
A' Bank- Aktziák keltek	1127 1/2 for. ton Conv. Pénzben,

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)